

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

לקראת יום ההילולא

בשבת הבאה, י' בשבט, יחול יום ההילולא של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון), שנסתלק בשנת תש"י. נהוג לכתוב 'פדיון נפש' ביום שישי, להכניסו לאחד מספריו של בעל ההילולא ולשלחו לציון הקדוש (מספר הפקס: 001-718-7234444). גם מדליקים נר-נשמה לפני כניסת השבת ונותנים צדקה למוסדותיו. בתי-חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוועדות וכינוסים לרגל היום, שבו גם החלה נשיאתו של הרבי מליובאוויטש.

'החדר של הרבי'

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ, הבית שנבנה בכפר-חב"ד בדוגמת בניין '770', בית-מדרשו של הרבי - מזמין את הציבור לבוא לקראת י' בשבט להתפלל ב'חדרו' של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 03-9606402.

סמינר המקדש

בשבת פרשת תרומה, ראש-חודש אדר"א, יהיה אי"ה בבית ההארכה 'בית וגן' בירושלים סמינר המקדש, בהשתתפות הרב מנחם מקובר, הרב יצחק ערד ועוד. המארגנים מבטיחים פעילות לילדים בזמן ההרצאות. טל' 054-8432073.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:22	4:54	5:24	4:38
5:26	5:59	6:20	5:37

311 בתי-חב"ד **לשירותכם *3770** **מוקד חב"ד**

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מה המניע ליצירת התבערה?

מדינה יכולה לכפות דברים על הפרט. אין בכוחה לנהוג דורסנות כנגד ציבור גדול, במיוחד בדברים הנוגעים לאמונה ולאורחות חיים

מי מעוניין בהתססת הציבור החרדי? (צילום: מנדי הכטמן)

להנחית החלטות על ימין ועל שמאל. אין שגיאה שלא עשו, או בור שלא נפלו לתוכו. הם הצליחו להסעיר את הציבור החרדי כולו, להכניס אותו לתחושת נרדפות עמוקה, לפגוע פגיעה אנושה בתקציבי מוסדות החינוך שלו - והם מדקלמים ססמאות תלושות מן המציאות על 'תהליך' שתחילתו התקוממות וזעם וסופו השלמה. הזוי כבר אמרנו?

האומנם מסך עשן?

ההתנהלות הזאת יש לה שתי פרשנויות אפשריות: או שמדובר באמת באנשים יהירים ושחצנים, שאינם מוכנים ללמוד נושא לעומקו ולהוליך תהליכים בדרך נכונה ואחראית, או שכל זה אינו אלא מסך עשן, ומאחוריו מסתתרת שנאת חרדים פשוטה ושאיפה עמוקה להכות בהם.

אתה שואל את עצמך, איפה ראש הממשלה? איפה השרים האחרים? איפה כל המומחים שיועדים דבר אחד או שניים בדבר התגובה הצפויה על מהלכים מסוג זה? איך כל אלה עומדים מנגד ומניחים להבעיר את התבערה הגדולה המתחוללת לנגד עינינו?!

מדינה יכולה לכפות דברים על הפרט. אין בכוחה לנהוג דורסנות כנגד ציבור גדול, במיוחד בדברים הנוגעים לאמונה, להשקפות עולם, לאורחות חיים ולתפיסה חינוכית. כל ניסיון של כפייה בתחומים האלה משיג את המטרה ההפוכה ויוצר קרע איום בתוכנו. קל להצית תבערה; קשה הרבה יותר לכבותה.

מנהל השידוק של החברה הציג תחזית קודרת לפני ההנהלה: "הציבור החרדי גדל והולך, שיעורו באוכלוסייה נעשה ניכר יותר ויותר, ואיננו מצליחים לגרום לו לצרוך את המוצרים שלנו. בקצב הזה לא נוכל לשרוד מול המתחרים שלנו".

"אולי צריך לשכור את שירותיה של חברת פרסום חרדית?", הציע אחד הנוכחים. "אולי ראוי לבחון אם ה'הכשר' שלנו מתאים לצרכן החרדי?", הביע משתתף אחר את דעתו. "אולי צריך

להתאים את המוצרים שלנו להרגלי הצריכה של החרדים?", הועלה רעיון שלישי.

מנהל השידוק העיף בנוכחים מבט שחצני ופסק: "אני לא צריך יועצים ומומחים, אינני זקוק ל'הכשרים' של רבנים, וגם אינני רואה סיבה להתאים את המוצרים שלנו לצורכיהם. אני פשוט אכפה עליהם לצרוך את המוצרים שלנו. חכו, זה תהליך, אבל בסוף הם ייכנעו".

אין שגיאה שלא עשו

מנהל שיווק כזה היה נשלח מן הסתם להסתכלות. אין ספק שהיה מפוטר באותו רגע. שום הנהלה של חברה מסחרית לא הייתה תומכת ב'אסטרטגיה' הזויה מסוג זה.

אבל מה שברור לכל חברה מסחרית נעלם מבינתם של קובעי מדיניות בממשלה. הם מצהירים מעל כל בימה כי שילוב האוכלוסייה החרדית הוא צורך חיוני לעתידה של כלכלת ישראל, ובה בשעה נוקטים מהלכים שמוליכים לתוצאה ההפוכה.

יש דיי והותר אישים וגופים העוסקים בתחום הזה, של מציאת פתרונות תעסוקתיים לאוכלוסייה החרדית. הם זכו להישגים נכבדים ביותר בשנים האחרונות. הם יודעים כיצד להתנהל נכון, ברגישות הראויה, וכיצד להתאים את ההכשרה המקצועית לאורחות חייו של הציבור החרדי ולחששות המקננים בו.

ופתאום קמים אנשים שאין להם שום מושג אמיתי על עולמו של הציבור החרדי ומתחילים

זמן משומר מששת ימי בראשית

גאולה בחסד אלוקי

אך יש הבדל מהותי בין מעמד הר סיני למציאות העכשווית. בזמן מתן התורה עדיין לא היו בני ישראל במעמד של 'מצוים', ולכן יש מקום לטעון שהתורה נכתבה עליהם. לעומת זה, עכשיו בני ישראל הם במעמד של 'מצוים', ולכן גם כשהתשובה באה עלידי לחץ חיצוני היא מבטאת את האמת הפנימית המסתתרת בליבו של כל יהודי.

רבי יהושע מציין שמועד הגאולה משומר כבר מששת ימי בראשית, כדי לחזק את שיטתו שהגאולה אינה תלויה בתשובה יזומה, כשם שהעולם נברא בחסדו של הקב"ה. על תחילת הבריאה נאמר: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם... וְאָדָם אֵין לְעֵבֶד". אומרים על כך חז"ל, שטרם נברא האדם ש"יעביד את הבריות לקב"ה", ובכל זאת הקב"ה ברא את העולם, מתוך החסד האלוקי האינסופי. גם הגאולה תבוא כך, אף אם העולם מצד עצמו לא יהיה ראוי לכך.

(אגרות קודש כרך א, עמ' קטז)

אין נגאלין", ואילו רבי יהושע אומר שהגאולה תבוא גם אם בני ישראל לא יעשו תשובה מעצמם, שכן הקב"ה ייצור נסיבות שיכפו על העם לשוב בתשובה.

הזמנים מרמזים

ממחלוקת זו נגזרה המחלוקת אם הגאולה תהיה בתשרי או בניסן. דעתו של רבי אליעזר, שהגאולה תלויה בתשובה, מתבטאת בבואה בחודש תשרי, שהוא חודש של תשובה והתעוררות. השופר, המופיע בגאולה, רומז לתשובה, כמאמר "שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם" ('שפרו' אותיות 'שופר'). לכן גם התשובה צריכה לבוא ביוזמת האדם, ולא מלמעלה.

אך רבי יהושע אומר שגם אם לא יעשו תשובה מעצמם יגאלו, שכן "הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה ומחזירין למוטב" - בדומה ליציאת מצרים ומתן תורה, שאז הקב"ה "כפה עליהם הר כגיגית".

מהפסוק "ליל שְׁמָרִים הוא לָהּ" לומד רבי יהושע שהגאולה העתידה תתרחש בניסן, כשם שגאולת מצרים התחוללה בניסן. משמעות "ליל שימורים" לדעתו היא - "לילה המשומר ובא מששת ימי בראשית".

לעומתו סבור רבי אליעזר כי הגאולה תבוא בחודש תשרי, והוא קושר זאת לשופר של תשרי ולשופר הגאולה: בגאולה נאמר "וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל", ובחודש תשרי נאמר "יִתְקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר".

יזמת התשובה

אך מדוע רבי יהושע מציין שליל השימורים כבר נקבע מששת ימי בראשית? לכאורה דיי לומר שלכל הגאולות נקבע מועד אחד, חודש ניסן. איזו משמעות יש להדגשה שהבחירה בלילה הזה כבר הייתה עם בריאת העולם?

אלא שמאחורי המחלוקת על מועד הגאולה עומדת מחלוקת בדבר מצבו הרוחני של עם ישראל בזמן הגאולה. רבי אליעזר אומר: "אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו -

אמרת השבוע

חכמת הרב

החיד"א הפליג בספינה, והיה שם סוחר שהוביל מטען גבינות. הסוחר לחץ על החיד"א לתת לו כתב 'הכשר' על הגבינות, והחיד"א סירב. נתן הסוחר מטבע הגון בידי רב החובל, וזה הורה למלחים לאיים על החיד"א שאם לא יעניק את ה'הכשר' ישליכו אותו לים באמצע הלילה.

באין ברירה כתב החיד"א כתב 'הכשר' ובסופו הוסיף: "הכותב וחותם ביום ג', לסדר וככה תאכלו אותו מתניכם חגורים, בספר שמו"ת".

שמח וטוב לב הביא הסוחר את מטען הגבינות לקהילה יהודית והציג את ה'הכשר' לפני הרב. עיין הרב ב'הכשר' והתפלא מדוע ציין החיד"א שהפסוק הוא בספר שמות. לבסוף עלה בדעתו שאולי כוונתו לרמוז ל'שניים מקרא ואחד תרגום'. כשעיין בתרגום מצא כתוב: "מתניכם חגורים - חריציון יהון אסירין". כלומר, חריצי הגבינה אסורים...

פתגם חסידי

"אל תקנא לא בעשיר, לא בגיבור ולא בחכם, אלא במי שיש לו לב נשבר. בו תקנא, כי לב נשבר הוא המפתח לכל השערים" (רבי משה מקוברין)

יציאה ברכוש גדול | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

בבקשה ממך

"דבר נא באוזני העם, וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה, כלי כסף וכלי זהב" (שמות יא, ד). אין "נא" אלא לשון בקשה. אמר לו הקב"ה למשה: בבקשה ממך, לך ואמור להם לישראל, בבקשה ממך, שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב. שלא יאמר אותו צדיק "ועבדום ועינו אותם" קיים בהם, אבל "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" לא קיים בהם.

(ברכות ט, א)

היצר מפריע

מדוע היו צריכים להפציר כל כך בבניישראל, ומניין החשש שלא ירצו ליטול ממצרים כלי כסף וכלי זהב? אלא מכיוון שזו מצווה מופיע מיד יצר הרע ומנסה לגרום שלא יקיימו את המצווה. לכן היה צורך להתחנן ולבקש שיקיימו זאת.

(סדר הדרוש)

שלא יחזור

מדוע הורה הקב"ה לישראל לשאול מהמצרים "כלי כסף וכלי זהב"? אלא שכאשר בני ישראל יהיו חייבים למצרים הון גדול כזה, יפחדו לשוב למצרים.

(רבי משה מללוב)

מוכנים לוותר

בני ישראל מצידם היו מוכנים לוותר על הכסף ועל ההבטחה שיצאו ממצרים ברכוש גדול, שכן

לנגד עיניהם עמדה השאיפה הגדולה של היציאה מגלות לגאולה. אבל הקב"ה תבע מהם שלא יוותרו על כך, כדי שלא תהא טענה לאברהם אבינו שהקב"ה לא קיים את הבטחתו לו.

(רבי יחיאל מאיר מגוסטינין)

לסייע איש לרעהו

"וישאלו איש מאת רעהו" - יהודי אחד מאת חברו. צו הוא לדורות שבכל עת ובכל מקום יסייעו יהודים איש לרעהו ויעסקו בגמילות חסדים.

(רבי יוסף מקרליו)

ביקשו מתנה

משמעות המילה "וישאלו" אינה במובן של שאילת חפץ, שזו לקיחה על מנת להחזיר, אלא מלשון בקשה, כמו "אחת שאלתי מאת ה'" (תהילים כז). בני ישראל שאלו וביקשו מהמצרים לתת להם את כלי הכסף וכלי הזהב, וממילא לא היו כאן לא הונאה ולא גזל.

(רשב"ם)

נשיאת חן

אם בני ישראל גומלים חסד זה עם זה ועוזרים ותומכים איש ברעהו, נותן להם הקב"ה חן גם בעיני שונאיהם. התנהגות כזאת מעוררת בשמים חסד לבני ישראל והם מוצאים חן בעיני הבריות. זהו שנאמר בהמשך (יא, ג) "וייתן ה' את חן העם בעיני מצרים".

(תולדות אדם)

נס החייל המשותק

"הוא התעורר! התעורר!", נשמעו הקריאות הנרגשות מפי האחות. השקט ששרר במחלקה הופר באחת. רופאים ובני משפחה שעטו אל החדר, לראות במו עיניהם את הנס.

"מה קרה לי?", שאל החייל הפצוע, שזה עתה פקח את עיניו. אטיאט התחוויר לו שנפצע קשה בקרבות המרים של מלחמת יום הכיפורים. במעורפל נזכר בשדה הקרב, בעשן הפצצות, בשריקות הכדורים, ובאבדות הקשות שספגה פלוגתו. הדבר האחרון שזכר היה חבטה עזה בגבו, ומאז – חושך.

"אכן", הסביר לו הרופא בפנים מודאגות, "נפצעת בגבך. אך תודה לאיל שאתה חי!".

לחייל ציפו ימים ארוכים של החלמה מורכבת וקשה. המתנה לו סדרת ניתוחים מסובכים, ובסופם באה הקביעה הקשה שלעולם לא יוכל לשוב ולעמוד על רגליו הפצועות, מפני שעמוד השדרה שלו נפגע. "אתה תיאלץ להיות מרותק לכיסא גלגלים כדי להתנייד", אמרו לו הרופאים בפנים עגומות. על כל זה העיבה הבשורה המרה שאין מנוס מלכרות את אחת מרגליו.

החייל מיאן לקבל את גזר הדין.

יום אחד בא חבר לבקרו וניסה לעודד את רוחו העגומה. "שמעת על הבבאי סאלי?", שאל את הפצוע. "כדאי לך לפנות אליו ולבקש את ברכתו".

החייל מלמל משהו והחווה בידו בביטול. "אני מיואש", אמר לחברו, "אין לי כוח לנסוע עד נתיבות".

"כדאי לך!", הפציר בו החבר, "תקבל ברכה מהצדיק. אולי זה יעזור".

בסופו של דבר ניאות הפצוע לבקר אצל הצדיק. הוא הובל על כיסא גלגלים אל ביתו של רבי ישראל אבוהצירה, 'הבבאי סאלי', סיפר על הפציעה ועל ההחלמה הקשה, וגם ציטט את הקביעה הפסימית של הרופאים בדבר עתיד רגליו.

הצדיק האזין לדבריו רוב קשב. כשסיים לדבר, נשא אליו הבבאי סאלי את עיניו האוהבות: "אמור לי בבקשה, תפילין אתה מניח?". "לא", ענה החייל.

"ומה בדבר שמירת שבת?", גם על השאלה הזו השיב החייל בשלילה.

"דע לך", אמר לו הבבאי סאלי,

"שהקב"ה נתן לנו גוף בריא כדי שנוכל לקיים מצוות. כשאדם אינו מקיים את מצוות הבורא, איך יוכל לבקש שהקב"ה ירפא אותו?".

החייל פרץ בבכי נרגש. הבבאי סאלי המתין עד שנרגע ואמר ברוך: "הבה נעשה הסכם: אני אברך אותך שתחלים ותוכל לעמוד על רגליך, ואתה תתחייב לקבל עליך עול תורה ומצוות. האם אתה מסכים?".

בחדר השתררה דממה מתוחה. "אני

מסכים", אמר לבסוף החייל.

"תן לי את ידך", ביקש הבבאי סאלי. הפצוע הושיט את ידו, והצדיק אמר: "אני מברך אותך ברפואה שלמה!". "אמן", ענה הפצוע בהתרגשות.

כשנסתיימה השיחה ניסה הפצוע לקום מכיסא הגלגלים שישב עליו. לתדהמתו, רגליו המשותקות, שאחת מהן עמדה לפני כרייתה, נשמעו לו! הוא קם ועמד על רגליו, ואף הצליח לפסוע כמה צעדים!

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לא בחיפזון

יצאת מצרים הייתה בחיפזון, כפי שנאמר בפרשתנו, על דבר קרבן הפסח: "ואכלתם אותו בחיפזון". כך נאמר גם בספר דברים: "כי בחיפזון יצאת מארץ מצרים". בגמרא ובמדרש (ברכות ט.א. מכילתא שמות על הפסוק) מוסבר שהיו שלושה עניינים של חיפזון – חיפזון דשכינה, חיפזון דישראל וחיפזון דמצרים.

הגאולה העתידה דומה במונחים רבים לגאולה ממצרים, כמו שנאמר: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אולם בעניין החיפזון נאמר במפורש שהיא תהיה שונה מגאולת מצרים. על הגאולה העתידה נאמר (ישעיה לט): "כי לא בחיפזון תצאו", אלא דווקא "בשובה ונחת תִּשְׁעוּ".

יוצאים בנחת

הסיבה להבדל הזה בפשטות העניינים, שבגאולת מצרים הקב"ה קיצר את הזמן שנקבע מראש לגלות. הגלות הייתה צריכה להיות "ארבע מאות שנה", אלא שהקב"ה היה "מדלג על ההרים", "דילג על הקץ", והוציא את בני ישראל אחרי מאתיים ועשר שנים (ראו שיר השירים רבה ב.ח). לכן היציאה ממצרים הייתה צריכה להיות בבריחה, כמו שנאמר: "כי ברח העם", שכן עדיין הייתה אחיזה לגלות. אולם הגאולה העתידה תבוא אחרי ש"כלו כל הקיצין", וממילא לא תהיה עוד לגלות כל אחיזה. לכן לא יהיה צורך בחיפזון, אלא יוכלו לצאת מהגלות "בשובה ונחת".

הסבר הדבר בפנימיות העניינים: ההבדל העיקרי בין גאולת מצרים לגאולה העתידה הוא, שבגאולת מצרים היה הקב"ה צריך להוציא את בני ישראל משקיעתם במ"ט שערי טומאה, והרע עדיין היה דבוק בהם. הם היו חייבים 'לברוח' מפני שעדיין היה להם קשר אל הרע – "הרע שבנפשות ישראל עדיין היה בתוקפו" (כלשון התניא). לכן היה צורך לברוח מטומאת מצרים במהירות ובחיפזון.

לעומת זה, הגאולה העתידה תבוא אחרי שיסתיים הברור של הטוב מהרע. העולם יגיע לברור אמיתי ושלם, ואפילו החיות הרעות יחדלו מלהשחית ויביאו תועלת (ישעיה יא, וז). לכן לא יהיה עוד צורך לברוח מהרע, כי הקב"ה יעביר את רוח הטומאה מן הארץ. אם כן, בני ישראל יוכלו ללכת אל הגאולה בשלווה ובנחת ולא בחיפזון.

ניצול כל רגע

הרבי מליובאוויטש (תורת מנחם כרך כג, עמ' 135) מפיק מהעניין הזה לקח חשוב:

כאשר בני ישראל היו במצרים הייתה יכולה להיות להם מחשבה שעדיין יש דיי והותר זמן להשלים ולעשות את כל מה שצריך לפעול בזמן הגלות, מכיוון שלפניהם עוד כמה וכמה שנים של גלות, שבהן יוכלו להשלים את כל הדרוש – אלא שהקב"ה "דילג על הקץ".

אולם עכשיו, ערב הגאולה העתידה, הלוא כבר "כלו כל הקיצין", ואין עוד זמן להשלים רגע שבחזבו והוחמץ. עכשיו צריך לנצל כל רגע, קודם שיבואו "שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ" (קהלת יב, א). וראו שבת קנ"א. יסתיים המאבק עם הרע, ולא יהיה עוד צורך לבחור בטוב כנגד פיתוי הרע. הקב"ה יעביר את הרע מן העולם, וזה כבר יהיה זמן של קבלת שכר. ימי העבודה הם דווקא עכשיו, כאשר עדיין יש אפשרות להילחם עם הרע ולנצחו. לכן יש לנצל כל רגע, כי ייתכן שאלה הרגעים האחרונים של זמן הגלות, ותיכף ומיד ממש תבוא הגאולה האמיתית והשלמה עלי ידי משיח צדקנו.

רעד אחז בו. בתחילה חשב שהוא חולם. הוא ניסה להוסיף ללכת ברחבי הבית ונוכח שאכן הוא מסוגל ללכת כאחד האדם. הצעיר לא ידע את נפשו משמחה.

בצאתו החוצה תר אחרי טלפון ציבורי, כדי להודיע על הנס לבני משפחתו. עוברי אורח כיוונו אותו אל ישיבת 'הנגב' הסמוכה, ותלמידי הישיבה ששמעו על הנס, החלו לרקוד עם החייל בשמחה גדולה...

סיפורו של החייל עשה כנפיים. שנים רבות לאחר מכן, לאחר שהבבאי סאלי כבר נסתלק מן העולם, התקיימה בהרצלייה הילולא לזכרו. הגאון רבי עזרא עדס עורר את הקהל, ובתוך דבריו סיפר את סיפור הנס.

לאחר שסיים את דבריו ניגש אליו אחד הנוכחים. "אני רוצה לומר לרב", אמר בקול רועד, "שאני הוא החייל הפצוע! כעת אשלים את הסיפור".

מתברר שהחייל אכן קיים את הבטחתו. הוא התמסר ללימודי יהדות, ובתוך שנה נעשה יהודי השומר על קלה כחמורה. בתום תקופה שם את פעמיו שנית אל הבבאי סאלי, כדי להודות לו ולבקש ממנו ברכה לזיווג.

"סע לפתחתקוהו", הורה לו הבבאי סאלי קצרות.

תמה האיש לפשר התשובה, אך הוא כבר ידע שדברי הצדיק מדויקים ודבר מהם לא ישוב ריקם. באותו היום נסע לפתחתקוהו, והגיע לעיר בשעת בין־ערביים. הוא תר אחרי בית־כנסת כדי להתפלל מנחה.

בעודו מחפש פגש יהודי זקן, ממוצא תימני. "בוא, הצטרף אליי", אמר לו הזקן, "אני בדרכי לבית־הכנסת".

בין השניים נקשרה שיחה. הצעיר גולל באוזני הזקן את קורותיו, והוסיף כי בא בשליחותו הסתומה של הבבאי סאלי כדי למצוא זיווג.

בתום התפילה ניגש הזקן אל הצעיר. "יש לי רעיון שבבילך", אמר לו בחיוך. האיש הציע לו להכיר צעירה בת גילו, שלדעתו יכולה להתאים לו. ואכן, השניים נישאו והקימו בית נאמן בישראל.

מספרים כי רעייתו של הבבאי סאלי הביעה פעם אחת באוזניו את פליאתה מדוע אין הוא נותן מיד את הברכה, אלא תובע מהבאים אליו להתחזק בשמירת המצוות. "דעי כי את התוכחה אומר אני מתוך אהבת ישראל, כדי שברכותיי אכן יחולו ויתקיימו", אמר.

(לרגל ד' בשבט, יום ההילולא של הבבאי סאלי)

אסתר פולארד: "שחרור עכשיו"

להציל אותו במיוחד לנוכח מצבו הרפואי הקשה. יש כעת ציפייה גדולה מנשיא המדינה, לנצל את שעת הכושר, ולהפעיל את כל יכולתו הציבורית וקשריו הטובים עם נשיא ארה"ב אובמה".

רוח של תקווה זהירה נושבת בימים האחרונים במטה הפעילות למען שחרורו של יהונתן פולארד, הנמק כבר עשרים ותשע שנים בכלא האמריקני. סוגיית שחרורו עלתה פעמים רבות לכותרות, אולם נראה שהפעם התביעה באה מקשת רחבה יותר של אישים, גם בארה"ב.

מבוכה מוסרית

במטה פולארד שבעו אכזבות רבות. על אחת מהן מספר מבצרי: "בשנת תשנ"ח הבטיח נשיא ארה"ב דאז, קלינטון, לראש ממשלת ישראל, נתניהו, כי פולארד ישוחרר. ההבטחה לא מומשה".

"עשרות בכירים אמריקנים כבר קראו לשחרורו של בעלי, בשם הצדק האמריקני, לנוכח חוסר הפרופורצייה של העונש שריצה עד כה", אומרת רעייתו, הגב' אסתר פולארד. "עברו עשרים ותשע שנים. אי אפשר לתת לו להוסיף להינמק כך. ראש הממשלה ונשיא המדינה חייבים לפעול עכשיו, לפני שיהיה מאוחר מדי, ולהביא לשחרורו".

שעת כושר

זה מספר הימים שפולארד כלוא, נכון לשבת זו. בעשורים האחרונים פועל 'מטה פולארד' למען שחרורו. "במטה שלנו יש דתיים ולא-דתיים", אומר אשר מבצרי, מן הפעילים הבולטים. "יש קונסנזוס של כל חלקי הציבור בדרישה לשחרורו. כל חברי הכנסת היהודים חתמו על העצומות והבקשות לשחרורו".

בעת האחרונה בלטו אישים המשתייכים לשמאל בדבריהם הנוקבים למען שחרור פולארד. "ההרגשה היא שזה הזמן, לכל הלוחמים למען צדק וחוכיות אדם, לשים את שחרורו של פולארד בראש סדר העדיפויות", אומר מבצרי. "חובה

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שימוש באריזות ללא טבילה

שאלה: האם אפשר להשתמש שימוש חוזר בצנצנת מזון מזכוכית או ממתכת מתוצרת גויים בלי טבילה?

תשובה: בשולחן ערוך נפסק: "הקונה מהגוי כלי סעודה של מתכות או של זכוכית... צריך להטבילם במקווה", ועד הטבילה "אסור להשתמש בו לצורכי סעודה, אפילו דרך עראי".

כל עוד נמצאת בכלי התכולה המקורית יש כמה נימוקים להיתר השימוש: א) אם הקונה מתכוון שלא לקנות את הכלי אלא את תכולתו בלבד, אינו חייב לטבולו. ב) חיוב הטבילה מתחיל כשמשתמשים בפועל בכלי (ולא כשהמזון מונח בו). ג) גם אם קנה את הכלי עצמו וגם אם כבר

להתפלל ולפעול

במטה פולארד אין אוהבים את הדיווחים מארה"ב, המנסים לכרוך את שחרורו של פולארד בשחרור מחבלים מרצחים. "לא מתאים מאיתנו מבוכה מוסרית".

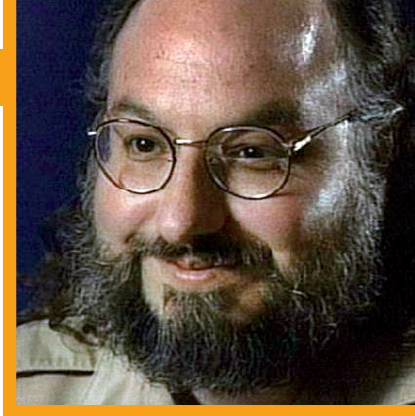
פתח אותו, לרוב הדעות אינו חייב להוציא את המזון מתוכו, מכיוון שהכלי עומד להיות מושלך לאשפה בתום השימוש, והרי זה ככלי חד-פעמי שפטור מטבילה.

לכן רבים מתירים לאכול מן הכלי. ואף אם רוקנה ממנו תכולתו, ואז האדם נוכח שאינו זקוק לכולה, יש מתירים להחזיר את השאר לתוך הכלי. ויש מתירים אף לחמם את המאכל בעודו בכלי.

אבל לאחר הוצאת כל התכולה מן הכלי (סופית), השימוש בכלי הופך אותו לכלי קבוע, ולכן אין להניח בו מזון עד שיוטבל.

יהודי שקנה צנצנות או בקבוקים מתוצרת גויים כדי למלאותם במיני מזון ולמוכרם כך - אינו חייב להטבילם, מכיוון שבעבורו אין אלה 'כלי סעודה' אלא 'כלי אוצר' (או 'כלי סחורה').

מקורות: שו"ע יו"ד סי' קב ס"א וס"ח. שו"ת ציץ אליעזר ח"ח סי' כו. טבילת כלים פ"ז סי"ב ואילך, וש"נ.

יהונתן פולארד. עשרים ותשע שנים בכלא

לארה"ב להשתמש בפולארד כבן ערובה", אומר מבצרי. "צריך לשחרר את פולארד, כי זה הצדק: בכל ההיסטוריה של ארה"ב אין תקדים לעונש המתקרב לעונשו של פולארד. זאת אומרים גם בכירים אמריקנים.

"לצערנו", מוסיף מבצרי, "בכל פעם שמקדמים בישראל מהלכים מדיניים, בתיווך האמריקנים, מעלים את עניין שחרורו של פולארד, בניסיון להשתיק את הביקורת הציבורית. ומה קורה בסוף? משאירים אותנו עם המהלך המדיני ופולארד מוסיף לסבול בכלא". הוא קורא לציבור להתפלל למען שחרורו של יהונתן בן מלכה.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע' 63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020